

ONDŘEJ LANDA (*1985) je původem z České Lípy a ze Šluknova v severních Čechách. Vyrůstal v prostředí malých rodinných statků a jakožto syn vášnivé pedagožky a cestovatelky prožil značnou část dětství na skupinových túrách v přírodě a na poznávacích expedicích po evropských zemích. Vedle cestování, přírody a sebevzdělávání se vždy intenzivně věnoval zejména hudbě, psaní a divadlu.

Studia

Ondřej Landa studoval **non-verbální herectví a klaunskou tvorbu na Janáčkově akademii muzických umění** u předního českého mima prof. Ctibora Turby, a na katedře Hudební vědy při Filozofické fakultě MU se stal **certifikovaným muzikoterapeutem**.

Z vědeckých oborů se na Masarykově Univerzitě věnoval krátce **religionistice**, aby následně plně přesunul svůj zájem k **sociální antropologii a environmentalistice** na Fakultě sociálních studií tamtéž. Během studia byl osloven Katolickou teologickou fakultou UK v Praze, kde se jako etnograf a mluvčí podílel na jednom z prvních oficiálních **výzkumů religiozity vietnamských imigrantů v Čechách**.

Během vysokoškolských studií Ondřej Landa začal s praktikováním **zenového způsobu osobnostního tréninku a meditace**, které postupně ovlivňovaly jeho přístup k umění, vědě i k životu jako takovému. V tomto směru pro něj byly zásadní první dvě cesty do Japonska, kde se v letech 2008 a 2009 zúčastnil proslulé **dílny tanečního mistra Mina Tanaky**.

Tato dílna se z části sestávala z farmářské práce v duchu japonské permakulturní tradice a z části z intenzivního tréninku zaměřeného na tělo a mysl a jejich přesahy mimo rámec konvenčně vnímané reality.

Tato zkušenost zásadně ovlivnila a posunula Ondřejův pohled na lidskou kulturu, na přírodu i na člověka jako takového a on se pak již nebyl sto spokojit pouze s teoretickým a striktně intelektuálním přístupem k poznání, praktikovaným v akademickém světě univerzit. Po několika letech konvenčního studia tedy veškeré

vzdělávací instituce opustil a vydal se studovat člověka a jeho prostředí i kulturu na vlastní pěst a přímo.

Etnografie

Počínaje praktickým studiem **japonského buddhismu a šintoismu** (ještě během svých prvních pobytů v Japonsku), odjel Ondřej Landa v roce 2010 na Nový Zéland, kde žil s **domorodými Maory** v národním parku Te Urewera a stal se blízkým přítelem místního **kmene Tuhoe**.

Později odcestoval do Malajsie, byl vlídně přijat komunitou praktikujících muslimů a po krátký čas tam **studoval islám**. V Laosu a Kambodži se seznámil s theravádovým buddhismem a poté několik měsíců **žil a praktikoval meditaci v zenových klášterech ve Vietnamu a v Japonsku**.

Za kořeny jógy a hinduismu **procestoval Indii a Himaláje** a v rámci intenzivního studia křesťanství pobýval **v katolických komunitách a v pravoslavných klášterech v Rumunsku a v Řecku**. Tím se postupně ve svém bádání vracel ke svým vlastním kulturním kořenům, aby nakonec strávil několik let studiem **staré české komunity v Banátu v jižním Rumunsku**. A tam také své studijní cesty ukončil a z rumunského Banátu učinil svou domácí základnu.

Soběstačnost

Kromě světových duchovních proudů a rozličných kulturních vzorců chování člověka studoval Ondřej Landa během svých cest také **permakulturu, tradiční zemědělství a soběstačnost**. A to, stejně jako u náboženství, vždy přímou zkušeností a otevřeným kontaktem s praktikujícími.

V roce 2012 se **oženil s japonskou tanečnicí Fukiko Kano**. S ní následně farmařil na území šintoistické svatyně v podhůří Japonských Alp v Naganu, kde se jim později, během domácího porodu bez asistence lékařů, narodila dcera. Následně se všichni tři přesunuli zpět do Rumunska a skrze soběstačný způsob života postupně dosáhli nezávislosti na konzumním systému moderního světa.

Současnost

Ondřej Landa v současnosti působí jako **aktivní hudebník, filmař, spisovatel a přednášející**. A to zejména v Čechách, v Rumunsku a v Japonsku. Spoluzaložil dvě mezinárodní hudební uskupení (ČR/Japonsko/Tibet), vytvořil několik divadelních představení, a natočil dva filmy s tematikou soběstačnosti a návratu k přírodě. Je také autorem dvou knih, z nichž jedna pojednává o cestování Japonskem a o taneční dílně Mina Tanaky a druhá pak o **dvouměsíční pěší cestě rumunskými**

Karpatami, kterou spolu s manželkou podnikl v roce 2014 (s koněm a s jejich tehdy roční dcerkou).

V současnosti je Ondřej Landa rozvedený a za svou základnu stále považuje malý permakulturní statek nedaleko české vesničky Šumice v jižním Rumunsku, který je zároveň jeho malou poustevnou a místem zasvěceným meditační praxi, umělecké tvorbě a nenucenému spojení s přírodou.